

"El problema d'Europa no és la flexibilitat"

AGUSTÍ SALA

EL PERIODICO DE CATALUNYA, 4 DE JUNY DE 2006

EDAT 63 ANYS

VA NÉIXER A GARY (INDIANA)

ACTIVITAT EXCAP ECONÒMIC I VICEPRESIDENT DEL BANC MUNDIAL I PROFESSOR DE LA UNIVERSITAT DE COLUMBIA (EUA)

Referent en la crítica a la globalització, aquesta setmana va dictar una conferència al IESE. Flagell dels organismes financers internacionals, el Nobel d'economia parlarà en el seu pròxim llibre de com fer funcionar la globalització.

--¿És que no funciona?

--La globalització ha sigut positiva per a països com la Xina, on hi ha masses de població que ja no són pobres. També els països desenvolupats se n'han aprofitat.

--¿Què és el que falla?

--Els acords comercials són injustos. També hem fracassat al crear un sistema financer mundial estable que propiciï les finances adequades i no obligui a suportar el risc de les fluctuacions i dels tipus d'interès. Els països en desenvolupament no reben un preu just pels seus recursos. És necessari el comerç just per a tots. I no només en l'agricultura.

-- ¿I els subsidis agrícoles?

--L'eliminació de subsidis és qüestió de temps. Hi haurà pressió per treure'ls. Per fer-se'n una idea: una vaca europea rep una subvenció mitjana de dos dòlars al dia. Més de 1.000 milions d'habitants de la terra subsisteixen amb menys d'un dòlar i el 40% de la població, amb dos. És el que costa un cafè en un país

desenvolupat.

--Recentment ha visitat el president de Bolívia, Evo Morales. Vostè sembla justificar la nacionalització dels hidrocarburs.

--Hi ha la percepció que a Bolívia hi va haver contractes de concessió corruptes fets per governs amb les empreses que exploten recursos naturals. Amb els contractes existents, el país no rebia els beneficis d'uns preus del petroli que han passat dels 20 o 25 dòlars als 70. Ara és la primera vegada en 500 anys que els indis, la majoria de la població, tenen algú que els representa i exigeix contractes justos. Si aquests països no tenen un retorn just sobre els seus recursos naturals no podran créixer.

--El 2004, va defensar un relleu a la Casa Blanca que finalment no es va produir. ¿Ha millorat la seva percepció de la política econòmica de Bush?

--Gairebé tots els problemes subsisteixen. Estudis recents demostren que els estàndards sanitaris dels ciutadans més rics dels EUA són pitjors que els dels més pobres del Regne Unit. Els salaris reals segueixen estancats. El que és més sorprenent és que es mantenen dèficits enormes sense haver de pagar el preu a nivell mundial.

--¿Com s'explica?

--Una part perquè els tipus a curt termini han pujat i els de llarg termini, no. Si ho fan, la càrrega del deute de les famílies serà molt gran.

--¿Hi pot haver crisi als EUA?

--Es podria donar. L'alternativa és un creixement econòmic lent com va passar durant 12 anys al Japó.

--Hi ha qui propugna a Europa més flexibilitat. ¿Què n'opina?

--La recepta de la flexibilitat o dir que el fet que no n'hi hagi és el motiu dels mals europeus és errònia. Europa va créixer al final de l'últim decenni amb la mateixa flexibilitat que avui. Els problemes tenen a veure amb les polítiques d'innovació, la investigació i els vincles entre la universitat i l'empresa. Els

països d'Europa amb més èxit van ser els escandinaus, que tenen els impostos més elevats i tenen alts estàndards de benestar.

--¿Quant li costarà l'Iraq als EUA?

--Tothom accepta que les xifres oficials inicials van ser errònies. No sabem si per incompetència o per enganyar. Probablement va ser per una barreja dels dos motius. En la nostra anàlisi, hi afegim més costos que es mantindran als EUA durant almenys 40 anys, com tots aquells derivats de tractaments sanitaris o de prestacions per discapacitat. Són xifres que el Govern no inclou.

--¿Quins altres efectes té?

-- L'Iraq és el que més contribueix a l'alça del petroli. Els més conservadors assenyalen que entre cinc i 10 dòlars per barril. L'Iraq és el nou Vietnam dels EUA, però el cost serà molt més gran. Quan els EUA se'n van anar, els vietnamites es van unificar i van tenir un desenvolupament exitós. Quan abandonem l'Iraq, deixarem un país dividit i desolat.